

blive benyttet hverken nu eller i Fremtiden. Dette blev udtalt i Udvalget, og dertil sluttede den højtærede Minister sig for sit Vedkommende. (*Zahle*: Hvad Forskel er der?) Jo, der er den Forskel, at noget juridisk bindende kan der ikke heri være. Hvis det ærede Medlem vil have noget saadant, maa han søge at faa den paagældende Lov ændret. (*Zahle*: Men Aftalen?) Ja, jeg forudsætter ogsaa, at den Aftale, som her er truffen, og de Udtalelser, som staa i Betænkningen, fremdeles ville staa ved Magt, og at de Grunde, den højtærede Finansminister har givet for, at han ikke har benyttet sin Ret, ogsaa i Fremtiden ville være til Stede, saa jeg antager, at denne Bemyndigelse ikke vil blive brugt. Men som sagt, hvis det ærede Medlem vil have noget juridisk bindende i den Henseende, bliver der ingen anden Vej at gaa end at søge at faa Loven ændret.

K. M. Klausen: Overfor den højtærede Ministers Beklagelse over det Udryk, der er brugt i Betænkningen: „utilbørlig“, vil jeg sige, at det er den højtærede Minister selv, der har udvist en Adfærd, som har været saaledes. Den højtærede Minister har tilsidesat det skyldige Hensyn, en Finansminister bør vise overfor Rigsdagen. Han har vist en Lyst til at handle paa egen Haand, som Rigsdagen har Pligt til at paatale, hver Gang en Minister gør sig skyldig deri.

Den højtærede Minister siger endvidere, at naar jeg har sagt, at der ikke har været tilstrækkelig Tid til at behandle denne Sag, er det urigtigt. Jeg synes, man har Ret til at udtale det, naar Udvalget kun har haft en eneste Dag til sit Arbejde. Men jeg vil indrømme, at vi ellers meget gode Oplysninger i Udvalget, idet vi, foruden den højtærede Minister, havde Statsgældsdirektøren til Konference, og det var en Mand, man kunde forhandle med og faa Oplysninger af. Det vilde sikkert være heldigt, om den højtærede Minister altid ved sin Side havde en saadan Mand, som kan give Oplysninger om Tingene. Det vilde fremme Forhandlingerne i overordentlig høj Grad.

Zahle: Da det Svar, jeg fik fra den ærede Ordfører, hvor velment det end var, ikke var ganske klart, vil jeg spørge Udvalgets Formand, det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen): Er det ikke rigtigt, at man fra alle Sider i Udvalget enedes om, at

den Bemyndigelse, som er given Finansministeren ved Lov Nr. 78 af 19. April 1907 til at udstede 3½ pCt. rentebærende Statsobligationer til et Beløb af ca. 6 Mill. Kr., ikke skal benyttes, hverken nu eller i Fremtiden? Jeg opfatter den ærede Udvalgsformands Nik som en Bekræftelse, og dermed er jeg tilfreds, idet jeg skal tilføje, at vi kunde fra vor Side have stillet et Ændringsforslag om denne Sag, men at det netop er for at imødekomme et Ønske fra anden Side, vi ikke have gjort det.

J. C. Christensen: Det har sin Rigtighed, at det er Udvalgets Ønske, at der hverken nu eller i Fremtiden udstedes 3½ pCt. Obligationer for det Beløb af 5 Millioner og nogle Hundretusinde Kroner, som der har været talt om. Finansministeren har det samme Ønske, og anderledes kan Aftalen jo ikke træffes. Aftalen er meget klar og tydelig. En fremtidig Finansminister kan se i Rigsdagstidenden, at Folketinget har dette Ønske. Om han vil efterkomme dette Ønske eller ej, bliver hans Sag, men vil han det ikke, maa han tage Følgen deraf.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget Nr. 1 til § 1 af et *Mindretal* (K. M. Klausen, Marott, K. Pedersen, L. Rasmussen [Vejle A. 1. V.], Rode og Zahle) (se Tillæg B. Sp. 3) *forkastedes* med 50 Stemmer mod 30.

§§ 1—3 (se Tillæg A. Sp. 243 ff.) *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslaget Nr. 2 til § 4 af *Mindretallet under Nr. 1* betragtedes som *forkastet* som Følge af Afstemning over Ændringsforslag Nr. 1.

§ 4 *vedtoges* uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling *vedtoges* uden Afstemning.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til, at det nu behandlede Lovforslag maa blive undergivet tredje Behandling allerede i Dag. Hvis ingen